

VÀI CHUYỆN Ở TRẠI BÁCH HỢP 15...

Những ngày nghỉ Lễ Phục sinh đã qua cũng là những ngày trại Bách Hợp 15 đã qua mau trong tiếc nuối! Bởi vì gần cả chục năm nay, đây là lần đầu, hy vọng sẽ không là lần cuối!, trại Bách Hợp được hưởng một thời tiết thật tuyệt vời: nắng ấm, khô ráo với nhiệt độ trung bình nóng lắm là khoảng 22, 23 độ C và không lạnh đến độ âm...

Những ngày gần đến kỳ trại, một số anh chị em cũng như những phụ huynh - thân hữu lại gặp trở ngại nên không tham dự được. BTC cứ tưởng con số trại sinh lần này chắc là không tới...40, ấy vậy mà phút cuối lại trên dưới 50, cũng thật đáng khích lệ.

Một buổi họp Trưởng Miền Âu châu vào tối thứ bảy, sau nhiều năm gián đoạn, cũng đã là lý do chính đáng để các Trưởng từ Pháp và Mỹ sang góp mặt, nhờ vậy mà Bách Hợp 15 “thêm phần trang trọng!”.

Có trại là có... chuyện! Xin ghi một vài chuyện nghe thấy để cùng nhau “hồi tưởng” ...

Ô! VẤN CẢNH ....ĐỢI CHỜ !

Ban đầu CN-Pháp dự tính sang một xe, như vậy ít nhất cũng từ 4 đến 5 người. Phút cuối (cái phút cuối luôn gây.. trở ngại!) chỉ còn 2 “lão tướng” (hưu trí!) đưa nhau theo xe...Bus sang thăm đất Bá ! Người được ủy nhiệm đón rước là hai Trưởng Huân - Cúc.

Đúng giờ hẹn chạy ra bến xe (đò), Tr. Huân thấy tám bảng điện tử chạy hàng chữ: xe trễ 1 tiếng đồng hồ! Anh chị Huân - Cúc bàn nhau, thay vì ngồi đợi cả tiếng đồng hồ, chi bằng chạy mua thêm ít đồ dùng cho trại rồi trở lại đón.

Sau khi mua xong (đợt một!) một số trong ... danh sách dài thòng, Huân chạy lại bến xe, hàng chữ vẫn.. lừng thừng chạy chạy: xe trễ 1 tiếng đồng hồ! Nhìn qua kính cửa sổ phòng khách ngồi chờ, bên trong phòng đợi không thấy bóng dáng ai hết. Huân...chạy mua tiếp. Khi trở lại (lần hai), hàng chữ vẫn không ngừng...chạy báo tin, nhưng (may thay) lần này thấy Trưởng Vĩnh Đào vừa bước ra khỏi cửa chính phòng ngồi chờ xe!

Thì ra bên Pháp xe khởi hành trễ, nhưng bác Tài vẫn đến bến (Đức) đúng giờ. Hàng chữ báo tin kia chắc là nhận tin từ “bến” cho hay, vì vậy cứ..chạy chạy. Hai “lão tướng” lại ngồi trong... góc phòng, phải vào bên trong mới gặp chứ đứng nhìn từ kính cửa sổ bên ngoài sẽ khó lòng thấy được!

Đó là lý do ... chính đáng, lại chính đáng! Mà hai “lão tướng” ngồi chờ cỡ tiếng rưỡi đồng hồ. Hai “lão lão!” này là Trưởng Vĩnh Đào và Mai Quốc Tuấn. Trưởng Huân chống chế, phải chi các “ảnh” ngồi ...giữa phòng là em thấy rồi, kẹt cái ngồi trong.. góc, làm sao em thấy được! Tui nghe anh Gà nói với Huân, lần sau em nhớ...dzô trong luôn để coi xem..., anh Vĩnh Đào là người ...không thích ồn ào, “Cò trầm lặng” mà .. ngồi giữa phòng sao được! Tr. Huân... vớt vát, em đâu biết “ảnh”.. trầm lặng dzậy! Lẽ ra hai Trưởng Đào và Tuấn vào trại trước hai Trưởng Võ Thành Nhân và Võ Thiện Toàn từ Mỹ sang, nhưng đành vô trại sau...vài phút!

Nhắc chuyện này, tui nhớ chuyện...xưa! Anh Chị Chương bên Úc sang dự trại Trăm Năm cũng đợi (dài) ở Ga xe lửa, chỉ vì quá bận rộn Ngọc Anh ... quên mất việc đi đón!

Hy vọng sẽ không (bao giờ!) tái diễn cái màn này, bằng không “mất thớ quá!”

“ ...DZỀ VN ” ...SỬA MÔI

Những lần trại Bách Hợp trước, hiếm ai mang theo lều để cắm. Có khi cắm xong, lại vào nhà để ngủ. Lý do là thời tiết vừa (thật) lạnh, vừa ướt át.. Năm nay anh Gà mang theo lều và sau cùng có thêm lều anh chị Tin làm bạn láng giềng...

Chẳng hiểu “bí ẩn (?)” chi mà cứ đến gần ngày trại là anh Gà ... (thường) ho gà! Lần này không khác, mặc dù trời đẹp. Bởi vậy Oanh Oanh tui bắt anh Gà phải đem theo thuốc uống để.. không làm phiền bà con!

Trong khi anh em chạy đón “khách phương xa”, tui thấy anh Gà lấy thuốc...đếm giọt uống (ngừa ho). Bỗng nghe anh nói, chết! sao cái môi trên...ngứa ngứa, coi chừng lại..sưng vù! Chắc quên ăn trước khi uống, anh chạy tìm và ăn đỡ trái chuối, tiếc thay...(chắc là) quá trễ, môi anh mỗi lúc một vù lên như “mỏ gà!”. Khi chào mừng anh em “đến từ xa”, anh Gà cứ bậm bậm cái môi lại... Trưởng Cúc (thật vui vẻ) nói, anh không cần ngậm môi lại. Bây giờ là “mốt (?)” đó, người ta dzề “diệt nam đến mỹ diện” sửa cái môi...chu chu lên như anh ..hihihi! Ai hỏi thì anh nói anh mới dzề... hihihi...

RỒI... SỬA MẮT !

Cúc và bà con chung quanh..bếp cười chưa xong thì anh Tin bước vào.

Có thể nói rằng từ ngày gia đình anh chị Tin biết đến trại HĐ, chưa bao giờ chịu...ở nhà! Chỉ khi nào “lét không nổi” hẳn hay chứ trại mà: “ làm sao thiếu được!”

Bà con thấy (ôi!) đôi mắt anh Tin thật ... lãng mạn! Mí mắt hơi hơi đo đở, đôi mắt ươn ướt chớp chớp như những câu chuyện ... tình (sắp phải) chia tay! Thiệt là “rô-măng-tit!”. Có tiếng ai đó rằng, lại nữa rồi đó: anh Gà “dzề bển” sửa môi (mỏ gà!) còn anh Tin...sửa mắt ! Cái “mốt mắt ướt ướt” này khiến mấy bà mấy cô “phát...bệnh!” hihihi...

Thật ra anh Tin chỉ vào kiếm 1 ly cà phê, sau đôi giây ngỡ vì những lời... châu ngọc kia, à thì ra (anh ... nhạy lắm!) anh bèn phân bua rằng, tại mấy cái cây “Bạch dương” (Birken) làm khó chịu, vốn đã bị dị ứng mà gặp nó là.. chạy xa ngay, chịu không nổi! Thì ra vì không biết, trời nhá nhem cảm lều theo chỗ qui định của chủ đất (gần đám cây này) vừa xong là anh cảm thấy khó chịu liền, vì vậy mắt anh mới được khen ... lãng mạn! Cuối cùng anh phải ra xe ngựa, khi trời tối đến là: ta về ta ngựa xe ta...và cứ thế cho đến hết trại luôn!

Nhờ vậy mấy hôm sau, mắt anh không ...lãng mạn bao nhiêu! Có khi cũng ủng hả anh Tin?

TIỀN ...TRẠI

Xin thưa ngay rằng, không phải là những công việc phải lo trước khi khai mạc trại mà là...tiền (đô la hay ô rô đó!) để đi dự trại.

Chẳng là Tr. Nhân, Chủ Tịch BTV, muốn tặng chút quà cho Miền Âu châu nhân ngày “các Trường Miền tái hội ngộ!” sau thời gian gián đoạn, đó là sẽ bảo trợ mỗi CN 1 Đoàn sinh dự trại họp bạn Thăng Tiến 9, trại bổng cho 1 Trường đại diện...v..v.. Tr. Nhân cũng đề nghị HĐT của mỗi CN tìm cách hỗ trợ cho Trường đại diện này để có tiếng nói và những đóng góp quyết định chính thức của CN trong Đại hội..v..v

Nói ngay, ban đầu theo tui biết, cũng có một số anh chị em tính sang dự trại. Thế nhưng kinh tế chung chung mỗi lúc một sa sút (nhanh quá) khiến dần dần ai cũng không còn nghĩ đến chuyện này.

Oanh Oanh tui ngồi đối diện Tr. Beo kiên tâm (Bkt) của LĐ Hùng Vương, bèn hỏi Bkt rằng nếu không còn ai, phút chót chị lại đi (giùm) được thì em yểm trợ cho chị bao nhiêu? Hihihi... bà chị yên lòng. Ai chớ bà chị thì em sẽ yểm trợ ngay... 15 euro, hiện cũng gần 20 đô đó! Hihihi...

Chao ôi tình nghĩa, khiến người dễ cảm động mà hy sinh cho.... người khác!

THANH SINH THUYẾT TRÌNH ....

Năm nay, 2009, đúng 20 năm bức tường Bá Linh, chia đôi nước Đức, bị giựt sập (1989). Tiểu trại Thanh đề ra Dự án thuyết trình về đề tài này.

Các Thanh lấy những tài liệu từ Đức ngữ và dịch sang tiếng Việt với sự giúp đỡ của Ban Huynh Trưởng Thanh (và 1, 2 phụ huynh) khi Thanh sinh gặp các chữ không biết dịch sao!

Chương trình được Tiểu trại Thanh “quảng cáo” từ ngày trước, vì vậy toàn trại đã thu xếp cùng đến nghe mà cũng là hỗ trợ tinh thần cho nhau.

Sau lời mở đầu của Trường Đoàn Trang, mỗi Thanh lần lượt trình bày phần của mình. Tuy các em còn có vài trở ngại khi trình bày bằng tiếng Việt, nhưng nói chung tất cả đều hiểu điều các em muốn nói. Đôi lúc cách em nói tiếng Việt như ... tiếng Đức: “mấy đứa Trường cùng mấy đứa Phụ huynh” giúp chúng em thật nhiều trong bài này... Trường Toàn bên Mỹ, cười cười “đồ lại: mấy đứa Trường, mấy đứa phụ huynh...” hìhìhì...!

Điều khó khăn cho các em là trả lời câu hỏi. Bởi khi trả lời có những chữ không biết dịch sao nên có phần lung túng, phải ... cầu cứu Trường Thanh và phụ huynh. Điển hình các câu hỏi của Tr. Nhân về cảm nghĩ của các em đối với sự sụp đổ của bức tường Bá Linh.

Oanh Oanh tui nghĩ rằng, các Trường cũng như phụ huynh - thân hữu hiểu được ý các em trả lời. Thiển nghĩ đây cũng là điều đáng khen các em khi đã cố gắng cùng nhau dịch và trình bày bằng tiếng Việt. Mỗi em trong Tuần đều có phần riêng trình bày, vì vậy coi như cả Thanh đoàn cùng...lên tiếng.

Nếu chú tâm khích lệ các em thực hiện những dự án tương tự, mai này có lẽ tiếng Việt sẽ ngày một giỏi.

Xin A một tiếng cho các Trường phụ trách Tiểu trại Thanh.

TRẠI CA

Tên trại Bách Hợp không thay đổi, chỉ con số đi theo mỗi năm một... tăng! Năm nay là Bách Hợp 15! Châm ngôn thì không giữ như tên trại mà luôn linh động. Năm nay Châm ngôn được anh chị em đồng ý chọn theo đề nghị của Tr. Liệu, đó là UBUNTU, nôm na là Liên Kết, là Kết đoàn...v..v..là một thổ âm bên Phi châu mà Tr. Liệu tình cờ coi được trong..Google !

Bài trại ca thật ngắn gọn: .. Ubuntu liên kết - Ubuntu kết đoàn...v..v.. Khi hát chung còn nghe các em hát... chút chút, ngoại trừ chữ Ubuntu là rõ nhất. Khi chính thức hát trại ca, chỉ còn nghe các em hát mấy chữ...Ubuntu là..to và mạnh! Các phần (ngắn) khác .. không nghe..!

Cũng may chữ Ubuntu tuy hơi khó mà lại dễ nhớ! Nếu các em cũng hiểu và thực hành theo nghĩa của chữ này trong LĐ thì chắc là Tr. Liệu khoái chí tử luôn!

HĐ MỘT NGÀY...

Thuở “vàng son” của LĐ Sào Nam trước kia là thời mà LĐ lên đến trên cả trăm Đoàn sinh và Trường. “Mới mà” cũng đã hơn 25 năm! Các em Âu, Thiếu hồi xưa nay đã...tay bằng tay bé! Do phải “vật lộn” với sinh kế cho gia đình nên phần lớn không còn, hay không thể, giúp chi cho LĐ, ngoài việc thỉnh thoảng có trại được tổ chức nơi đất Bá thì đưa nhau về thăm anh chị em “hồi nãy!”, ôn lại chuyện xưa...

Bách Hợp 15 lần này cũng đã tiếp đón các “em” cùng gia đình!

Trường nhớ em không? Bị hỏi bất ngờ, Oanh Oanh tui..ngọng luôn! Thiệt tình moi óc không ra, tuy khuôn mặt có phảng phất... quen quen, nhưng, chịu thua!

Em là Oanh, là Âu Sào Nam có đi trại mấy lần và cũng đã gặp Trường.. Tui đành xin lỗi, chị không nhớ em nổi! Phải rồi, trước kia em còn Âu, bây giờ đã lớn quá rồi làm sao chị nhớ ra... Em xin giới thiệu đây là chồng em...

Sao, chị quên tên em hả? Em là Huy nè !... Hìhìhì, cái áo HĐ em muốn đứt nút, chật cứng nhưng em vẫn ráng mặc bởi em quý nó lắm.. Chị, anh đâu rồi? Bà Xã và 2 con em... À, Tôn đó hả? Đạo này em .. có da có thịt nhận không ra...

Ôi các em HĐ của hơn 25 năm về trước, nay tới tấp chào hỏi, giới thiệu gia đình và cười luôn miệng! Các em không đến thăm xuống mà mang theo Chè, bánh ngọt... Chưa hết. Những phụ huynh thân hữu ngày nào, nay cũng tụ về đất trại.. Những Lài, Thu...v..v.. cũng không đến tay không... Do đó, chè với bánh ngọt “ ạm phát !”

Oanh Oanh tui bỗng thật xúc động! Tình HĐ luôn luôn nồng ấm, tiềm ẩn trong mỗi anh chị em, mỗi chúng ta, khi có dịp là kéo về .... Quả thật HĐ một ngày....

ÍCH LỢI ....CẦN CHIA

Ích lợi đây là ích lợi... tinh thần!

Lâu nay CN Đức có một Tủ Sách mà Oanh Oanh tui được các Trưởng ủy nhiệm trông coi. Tủ Sách có lẽ cũng trên dưới 2 năm, vậy mà chỉ có 1 độc giả thân tín duy nhất. Bởi đây là độc giả mượn và đọc nhiều sách nhất. Đó là anh Tin, LÊ Hùng Vương. Không có anh, Tủ Sách chắc là “ế ẩm như buổi chợ chiều!” ..

Trong giờ nhàn rỗi của trại, một số Trưởng như Minh Hùng, Thúy Lan, Kiệt, Ngọc Anh, Cúc, Mỹ Linh, Tin... và anh chị em thân hữu, Trí..., ngồi tán chuyện cho vui. Câu chuyện đưa đẩy đến đề tài đọc sách. Sau một hồi sôi nổi, Minh Hùng dơ tay đề nghị với anh Tin: Tụi em lâu nay bận rộn làm ăn, kinh tế quá khó khăn cho nên thời giờ hết sức eo hẹp, thờ không kịp chứ đừng nói đến chuyện khác. Lâu nay anh Tin đọc sách của CN khá nhiều, cho nên cứ tiếp tục đọc tiếp. Mỗi lần đến trại, tóm lượt kể cho tụi em nghe một số sách, như vậy cũng coi như tụi em cũng đọc được sách của CN....

Ai nghe cũng gật gù lời đề nghị (thiệt là)... hợp tình lẫn lý!

Anh Tin cười cười (khoái chí)... Anh em muốn vậy thì lần tới tôi sẽ trình bày...!

Oanh Oanh tui thờ phào, Tủ Sách nhứt định sẽ không bị...ế !

ĐẤU GIÁ...

Thức ăn chuẩn bị cho trại Bách Hợp 15 cộng với các quà tặng của những ...HĐ một ngày...v...v... đã khiến trại sinh suýt “bội thực!”.

Khởi đầu Tr. Nhân và Toàn khệ nệ ... xách từ Mỹ sang 5 đòn chả lụa to tướng. Điều đáng nói là tất cả còn... nóng hổi vừa thổi vừa ăn!

Trưởng (cũng tên) Nhân, nhưng là Nhân-Phan, thời thập niên 80 thuộc LĐ Lam Sơn ở Hamburg, trên dưới 15 năm nay đóng chốt tại Bá Linh, đã mang tặng nước lọc, chè xu xa hột lựu. Không “nháy” nhau trước cho khỏi trùng, bởi vậy Huy cùng Bà xã khiêng...(cũng) xu xa hột lựu... Nồi chè đậu xanh hỏ tai của Cúc-Huân trại chưa giải quyết xong lại tiếp..xu xa! Chưa kể mấy mâm bánh ngọt, nui-xà lách... trong đó chị Lài mang ...mỗi ngày!, vì vậy khi tan trại thì nhà bếp còn nhiều thứ dờ dang không “thanh toán” được. Và đây là đến phần của anh Tin!

Đứng trên ghé (cao), giọng anh “...rõ ràng”: đấu giá - đấu giá đây, nhanh tay thì còn nè.... Đây! Dưa leo, dưa leo ăn cũng được, cắt từng khoanh đắp mặt càng tốt nè! Đàn ông hết mụn, đàn bà da mặt sẽ thêm mịn màng, sau đó vì kinh tế khó khăn có muốn... ăn cũng không ai cấm...hàhàhà! Khoai tây đây, trị táo bón, làm nhuận trường....

Chỉ một thoáng, nào dưa leo, khoai tây, trứng gà, gia vị nêm, trà, nước lọc..v..v.. được bà con đấu giá sạch lảng. Anh Tin định bước xuống ghé, quay người lại anh (bồng) thấy còn hai kết nước lọc, vừa mới lên tiếng.. nước đây..bán luôn!

Cũng may đúng lúc, Oanh Oanh tui la (làng) liền, không bán được, nước này không bán được...Sao, không “bán nước hả ?” ..hihihi.. Không, nước này không bán .. Đây là nước để dành cho anh chị em mang theo trên đường trở về..

Hai Trưởng Cò và Gà bên Tây đứng trên .. lầu nhìn xuống cười...muốn “rót răng!”

Hú vía!

GI. – Oanh Oanh ghi vội

-19.04.2009-

